

lig vanffeliger. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) altsaa faaer Spiritusoldpositionen i Lovforslaget, er Grunden ligefrem den, at den efter min Mening har en langt mindre Betydning lige over for det Spørgsmaal, som jeg ønskede behandlet i dette Lovforslag, end lige over for den danske Industris Interesser overhovedet. Brændevinstilvirkningen er nemlig en saa overordentlig betydelig Industri her i Landet, baade ved sine Produkter, ved sine Biprodukter og ved, at den forædler et af vore egne Naaprodukter, at jeg tror, den har Raav paa, at man kun faar frem imod den med den yderste Varsomhed. (Frederiksen: Det gjøre vi ogsaa!) Den Varsomhed, som det ærede Medlem her bagved mig (Frederiksen) tror at have været med til at anvende, og som jeg formoder maa være den, der har faaet Udtryk i Forslag, hvortil han tidligere har givet sin Stemme, er dog ikke større, end at de Underfølgelser paa dette Gebet, jeg særlig har ladet foretage, have ført til, at den vilde være dræbende for en stor Del af de danske Brændevinsbranderier. Jeg siger dette kun som et Exempel paa, hvor ganske overordentlig varsom man maa være med Hensyn til den Del af Løbsagebetet, som direkte berører den danske Industri. Det er overmaade let at indtage en Kritikers Plads, og naar man kritiserer foreslaaede Forhøielser i Løbsen paa Forbrugsartikler, er det ganske overordentlig let at komme med en Domsfælselse paa Grundlag af: Hvorfor skulde Den betale mere for sin Vin osv.? Ja, det er ganske sikkert, at der, naar Ingen skal betale Forbrugsgjenstandene dyrere, overhovedet ikke kan være Tale om nogen Forhøielse i Løbsloven, den Sag er ren. Saa aldeles absolut har det ærede Medlems Standpunkt dog imidlertid ikke været tidligere, thi det ærede Medlem har været med til at stemme for Forslag, der have indeholdt ganske klæffelige Forhøielser. Det ærede Medlem, hvis statistiske Oplysninger jeg uden Tvivl vil sætte niogen Pris paa, naar de foreligge trykte, — jeg kunde ikke følge dem i det mundtlige Foredrag — gjorde gjældende, at en Forhøielse af Løbsagifterne paa Forbrugsgjenstande medførte en saadan Nedgang i Forbruget, at den sandsynligvis vilde frembringe Tab, hvorimod man havde trostelig Udfigt til gennem Nedfættelser af Løbsagifter at opnaa en saa meget større Forbrug, at man derigjennem endog opnaaede større Indtægt for Statskassen. Ja, det var overmaade herligt, hvis det forholdt sig saaledes; men er det Sandhed, er det i alt Fald kun Sandhed med store Modifikationer. Det ærede Medlems Meddelelser om engelske Forhold vilde have været mig lettere forstaaelige, naar det ærede Medlem havde reduceret sine Angivelser til dansk Maal og Mængde, eller naar han i alt Fald havde reduceret dem til samme Kvantitetsbestemmelser, som findes i danske Forhold. Det er forholdsvis

let at reducere Sterling til Dre, men jeg tilstaa, at det undslap mig, hvad det var for en Kvantitet af Væver, denne store Nedfættelse i Sterling angik. Derfor Nedfættelsen imidlertid var, hvad den gjorde Indtryk af, meget betydelig i Forhold til Kvantiteten, forekommer det mig, at der ikke kunde være Tale om at sammenligne den med det her Foreliggende. I og for sig er det noget vanffeligt at sammenligne Nedfættelse i Sterling med Nedfættelse i enkelte danske Dre, men naar disse Nedfættelser, eller rettere, naar disse forargelige Forhøielser reducerer sig til nogle ganske enkelte Dre paa en Væver, som er mange Kroner værd, gad jeg dog nok egentlig vide, om hele den Argumentation fra det ærede Medlems Side, at en saadan Forhøielse skulde bevirke en tilsvarende Nedgang som den, han angav for Væverne, i mindste Maade kan holde Stik. Derfor det ærede Medlem selv ikke skulde mene dette, formener jeg, at hans Sammenligning ikke var veiledende, men vildledende. — Det ærede Medlem feiler — men han er ikke ene derom — naar han tror, at jeg har en ulykkelig Kjærlighed til indirekte Statter; det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg forstirker det ærede Medlem om, at jeg har samme Kjærlighed til vore gode gamle direkte Afgifter. Naar det ofte bebreides mig, at jeg ikke ser mig i Stand til at komme med Forslag til Nedfættelse af indirekte Afgifter, bliver dette gjerne vrangt fremstillet, som om det er de indirekte Afgifter, jeg er saa uwillig til at nedfætte, men det er paa ingen Maade Tilfældet, og dersom ærede Medlemmer ville have et Bevis derfor, fremkom blot med et Forslag om at nedfætte Hartkornsafgiften. De ærede Medlemmer skulde da finde ganske den samme bestemte Modstand hos mig derimod som imod at nedfætte Løbsagifterne. Naar det ærede Medlem altsaa mente, at der, for at man skulde kunne sympathisere med denne kunste indirekte Stat, maatte være noget i Ens Karakter, som særlig bragte En dertil, tror jeg med fuldkommen Bestemthed at kunne gjøre gjældende, at min Kjærlighed til de bestaaende direkte Afgifter er lige saa stor, og jeg haaber altsaa ogsaa, at denne Sympathi maa kunne udtydes som et lige saa godt Træk i min Karakter, som den anden vilde være det modsatte. Derfor man endda kunde sige, at det, der direkte udredes af Befolkningen, blev udredet i et upassende Forhold, kunde det nok være værd at tage under nærmere Overveielse, om ikke en Del af det, der udredes som indirekte Afgift, burde overføres til Udredelse som direkte; men det er jo ikke Tilfældet, i det Mindste ikke, dersom man vil betragte disse to Stattebaser som ligestillede og ligeberettigede. I dette Tilfælde udredes der mere her i Landet gennem direkte Stat end gennem indirekte (En Stemme: Gennem Kommunerne?), selvfølgelig naar Kommunerne kommer med, men lige overfor Individerne, tror jeg, det er temmelig